

som kun i ringe Grad har Erfaringer og Øvelse. Jeg tænker her navnlig paa ganske unge Mennesker i 15—18 Aars Alderen, som altsaa faar uhindret Adgang til at gaa med Bøsse og jage Vildtet.

Jeg har den Opfattelse, at hvis dette Forslag gennemføres væsentligt i samme Skikkelse, i hvilken det foreligger, vil der inden 5 Aars Forløb hverken findes Harer eller Agerhøns i Danmark, maaske daarlig nok Fasaner. Efter min Opfattelse hører disse Vildtarter med i det danske Landskab og medvirker til at bringe Skønhed og Afveksling ind i det, og derfor maa der efter min Mening udvises større Skaansomhed overfor disse Dyr- og Fuglearter, end Tilfældet vil blive efter Lovforslagets Gennemførelse. Om denne Skaansomhed skal opnaas ved strengere Fredningsbestemmelser, altsaa en kortere Jagttid, eller derigennem, at man paa disse Omraader opretholder Kontrollen ved i noget Omfang at bevare Kortsystemet, kan være Genstand for Forhandling i Udvalget; begge Fremgangsmaader har utvivlsomt sine Fordele, men ogsaa sine Mangler.

Men idet jeg antyder Muligheden af at bevare Kortsystemet i noget Omfang, maa jeg samtidig udtale min Anerkendelse overfor den højtærede Minister af, at han af Forslaget har fjernet de 2 Kroners Kort med Hensyn til Jagt paa egen Grund. Det er en Bestemmelse, som der efter min Mening ikke er nogen som helst Rimelighed i at opretholde, det er ogsaa en Bestemmelse, som Befolkningen har vendt sig imod med stor Voldsomhed, hvad vi har Erfaring for fra mange Steder i Landet. Jeg har hele Tiden delt den Opfattelse, at det var et fuldkommen uberettiget Indgreb i en Mands frie Dispositioner, at han ikke maatte tage Bøssen i Haand og gaa ud paa den Jord, han besidder med fuld Besiddelsesret, og skyde paa Vildtet, som findes der. At denne Bestemmelse er fjernet, billiger jeg altsaa i høj Grad. Ligeledes maa jeg mene, at det er en selvfølgelig og rimelig Ting, at Strandjagten ogsaa er fri, for saa vidt som der ikke skal svares nogen Afgift for at erhverve Tilladelse til at drive denne Jagt.

Derimod vilde jeg intet som helst have at indvende imod, hvis der kunde opnaas Enighed i saa Henseende, at alle Jægere paa en vis Maade blev indregistreret,

saaledes at man vidste, hvem det var, der driver Jagt, og navnlig ogsaa for at helt unge Mennesker, som ikke har nogen Erfaring eller Indsigt i disse Ting, hvad der kan medføre Risiko ogsaa for andre, ikke helt ukontrolleret skal kunne skyde. Hvis man ikke kan opnaa Enighed om en ret kraftig Udvidelse af Fredningstiden for Harer, Høns og Fasaner, saa er der ikke andet at gøre, hvis man da i noget Omfang vil bevare disse Vildtarter herhjemme, end at beholde Kortsystemet, for saa vidt angaar Landjagten, da dette vil indskrænke Jægerens Antal. Thi jeg tror, at de, der holder paa Kortsystemet, har Ret i, at det har bidraget til at afholde en Masse, navnlig unge Mennesker, fra at jage, og det er disse, som ikke har nogen særlig Erfaring eller virkelig Øvelse paa dette Omraade, der oftest kommer til at skamskyde Vildtet, hvad jo ingen kan have nogen Interesse i, men hvad der tværtimod er Synd og Skam. Vi maa forsøge, om vi ikke kan opnaa Flertal for den anden Ordning, thi hvis vi gennemfører de Fredningsbestemmelser, der findes i dette Lovforslag, og i det hele taget gennemfører Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, føler jeg mig, som sagt, forvisset om, at det vil betyde Udryddelse af disse Vildtarter.

Jeg er heller ikke vis paa, at den Udvidelse af Natjagten, som Lovforslaget aabner almindelig Adgang til, er en Forbedring. Jeg kan meget vel se, at der er og kan være Beboere i Nærheden af Skove, Plantager og lignende, der bør have udvidet Adgang til Jagt efter Solnedgang, i Forhold til hvad den nugældende Lov hjemler. Men her er jo Dispensationsbestemmelserne i § 24. Og man maatte jo i øvrigt kunne komme til saadanne Dispensationsbestemmelser, som kom disse Mennesker til gode, for hvem det virkelig er et økonomisk Tab, at deres Ejendom ligger i umiddelbar Nærhed af saadanne Skovstrækninger, hvor der opdrættes Raadyr, Daadyr eller andre i større Mængder, som kan gøre Skade paa deres Afgrøder. Man kan sikkert finde en Ordning, der i nogen Grad gør Ret og Skel til begge Sider. Naar jeg er imod i al Almindelighed at udvide Natjagten til to Timer efter Solnedgang og to Timer før Solopgang, er det, fordi jeg er imod Krybskytteri, og der er jo ingen Tvivl om, at